

■ Начны рэпартаж

ВАКЗАЛ... ДЛЯ АДНАГО

Што ноччу людзі робяць ля «варот горада», каго з «зорак» можна сустрэць на вакзале і як атрымаць ад іх падарунак? Падчас начнога дзяжурства на Полацкім чыгуначным вакзале карэспандэнт «Звязды» пашанцавала пазнаёміцца з вельмі цікавымі і дружалюбнымі людзьмі.

А ШТО ВЫ ТУТ РОБІЦЕ?

З Віцебска я прыехаў на цягніку ў Полацк у 2.30 ночы. І адразу — у міліцыю.

Неўзабаве разам з **Аляксеем ПЕРВЫШАВЫМ**, малодшым лейтэнантам, оперупаўнаважаным групы крымінальнага вышуку Полацкага аддзялення ўнутраных спраў на транспарце, адправіліся ў шпачыр па першым пероне чыгуначнай станцыі «Полацк».

Зайшлі ў будынак вакзала. Дарэчы, у Полацку іх два: «новы», пабудаваны ў пачатку 1990-х, і стары — пасляваеннай забудовы. Апошні, дзе знаходзяцца касы прыгарадных цягнікоў, на ноч закрытаеца.

Бландзінка бальзакаўскага ўзросту зацікавіла тым, што ля яе былі тры надзіманыя шарыкі. Мо ў яе сёння свята? Сказала, проста як «зорка», што нічога каментавачь не збіраецца.

Ідзем далей. Адна насупраць другой сядзяць дама і дзяўчына. Першая адразу пагадзілася пагутарыць, толькі прасіла не называць прозвішча.

— Мяне Людміла Сямёнаўна завуць. Чакаем з пляменніцай маскоўскай цягнік, трэба чалавека сустрэць. Мы з Санкт-Пецярбурга прыехалі. Дачакаемся каго трэба, а потым пойдзем у госці да сяброўкі. Я ў Піцеры жыву. Мая пляменніца — з Узбекістана.

Я часты госць у Беларусі. Мне тут падабаецца, — расказала яна. Фота, праўда, прасіла не рабіць. Яна ж не рыхтавалася для здымання!

Чарговым маім суразмоўцам стала **Наталля КЛЮКІНА**, якая працуе ў буфэце.

— Што купляюць ноччу? Сок, ваду, паесці... Не, спіртное ноччу нам забаронена прадаваць. Бывае, засядзіцца кампанія, але калі яны раней за 23.00 купілі, напрыклад, піва, я ж не магу іх прагнаць. Вядома, ноччу выручка малая. Заходзяць у буфет і тыя, хто з цягнікоў, якія ў 4, 5 гадзін прыязджаюць, — паведамліла работніца гандлю.

«І ЛЕДЗЬ НЕ НАРАДЗІЛА!»

Жанна ЕЛІСЕЕНКА, дзяжурны памочнік начальніка Полацкага чыгуначнага вакзала, усё турбавалася, што напішу «не тое, што трэба». Але ж прысутнасць міліцыянера, якога яна, вядома, добра ведае, і мой расказ пра двух маіх маленькіх сыноў: Аляксея і Міхаіла, якія не зразумеюць, калі тата не заробіць грошай на добрым рэпартажы, паўплывалі на яе. Гаварылі праз шкло, бо яна знаходзілася на працоўным месцы.

— Я ўжо 25 гадоў на чыгунцы працую. У даведчанай спачатку... Усё звычайна ціха і спакойна. Ноччу ў асноўным пагранічнікі працуюць — праз станцыю — апошняя — на мяжы з Еўрасаюзам, ды і міліцыя. У нас добрыя міліцыянеры, служаць старанна. Што здаралася? Можна, бойка нейкая, ды толькі раз на год (*смяецца*. — **Аўт.**). Наконт колькасці пасажыраў за дзень дакладна сказаць не магу. Прыкладна 14,6 тысячы квіткоў штодня зараз прадаём — толькі на прыгарадных цягнікі. Масква (маскоўскі цягнік. — **Аўт.**) учора пайшла «па нулях» увогуле: не было квіткоў ні на Гомель, ні на Маскву. Не, медпункт ноччу не працуе. Калі

— Яна ехала ў Віцебскі дзягнастычны цэнтр. Хадзіў раней праз Полацк цягнік Віцебск — Друя — Лынтупы. Цяпер такога няма. Да цягніка выклікалі «хуткую». Каго нарадзіла, не ведаю, — успомніў Аляксей.

А на Новы год што здаралася? Дзяжурная па станцыі і міліцыянер расказалі, што той жа «Друйскай» цягнік раней адыходзіў роўна за тры хвіліны да бою курантаў. І яны разам сустрэлі Новы год на пероне. Здаралася, пасажыры вымушаны былі начаваць у навагоднюю ноч на вакзале. Напрыклад, дэмабілізаваныя з арміі, якім няма на чым было з'ехаць пад Новы год.

«ЗОРКА» ХОДЗІЦЬ ПА ПЕРОНЕ

Аляксандр ГЕРАСІМАЎ, аглядчык-рамонтнік вагонаў, аказаўся нешматслоўным. Усе, хто хоць аднойчы назіраў за тым, як прыходзіць цягнік, бачылі такіх людзей з малаточкам у руцэ.

— Навошта той малаточак? Са стаў прыходзіць, яго «апрацоўваем», правяраем тармазы. Годзік яшчэ папрацую — і на пенсію. Мне ж ужо 55 гадоў будзе, а чыгуначнікі маюць права раней пайсці на

Жанна ЕЛІСЕЕНКА, дзяжурны памочнік начальніка Полацкага чыгуначнага вакзала.

каму кепска, «хуткую» выклікаем. Бывае, у цягніку дзіцяці дрэнна, або сардэчны прыступ у дарослага. Але не памятаю, каб кагосьці з-за хваробы здымалі з цягніка, — адказвае на мае пытанні яна.

Міліцыянер дадаў, што летась маладая жанчына ў цягніку ледзь не нарадзіла.

пенсію. Не хачу больш працаваць. Цяжка: ногі стамляюцца. Гісторыі якія цікавыя былі? Калі пра «зорак» расказваць, шмат артыстаў прыязджалі. Вось, нядаўна Барыс Маісееў адзін ішоў па пероне ноччу. Пасля «базару» (віцебскі міжнародны фестываль мастацтваў. — **Аўт.**) прыехаў. Мы яшчэ з ім віталіся. Не я, а ён першы, калі ішоў міма. А потым пайшоў у вагон. Іншыя артысты як: да цягніка на крутых машынах. Селі ў вагон і паехалі. Убачыць блізка такіх нерэальна, — падарыў трохі «свецкай хронікі» мужчына.

Супрацоўнік міліцыі дадаў, што наш «зорны» зямляк (Барыс Маісееў) насамрэч вельмі просты чалавек.

— Памятаю, летась у Полацк з Віцебска прыязджаў сюды на машыне, а ад'язджаў на цягніку — на Рыгу. З Віцебска ж на Рыгу цягнік не ходзіць. Дык ён сядзеў на вакзале. У зале чакання на першым паверсе — і без аховы і суправаджальнікаў, — удакладніў Аляксей.

Мужчыны дадалі, што Барыс Маісееў і піражкі купляў, дыск чыгуначніку падарыў...

ПРЫВАБНЫ КВАРТЭТ

Чатыры вельмі прывабныя дзяўчыны фатаграфуюцца на пероне. Падыходзім да іх з міліцыянерам. Высветлілася, што прыгажуні жыюць у Гродне, Брэсце, Гомелі і

Дзяўчаты з «квартэта».

Магілёве. Яны — былыя аднакурсніцы, разам у БДУ вучыліся.

— Проста разам вандруем па Беларусі. Выраслі Полацк і Віцебск наведваць, — растлумачыла Жэня.

— І не баіцеся? Усялякія людзі бываюць...

— Нас жа чацвёрка, — сказала адна з дзяўчат і так на мяне паглядзела, што адразу зразумеў: яны не дазваляць нікому сябе пакрыўдзіць.

Дзяўчаты расказалі, што пасля Полацка, калі паглядзець горад, адпраўяцца ў Віцебск, дзе і заначуюць — на здымнай кватэры. Жэня — самая гаманкая з іх — сказала, што ў Брэсце немцы іх фатаграфавалі, абяцалі фота даслаць ды падманулі. У «Звяздзе» не падманваюць! Абяцаў, што абавязкова паведамлю, калі выйдзе нумар з публікацыяй пра іх.

«ШУКАЮ ДЗЯЎЧЫНУ»

У дзяжурнай часці Полацкага аддзялення ўнутраных спраў на транспарце міліцыянеры расказалі пра сваю працу. За дапамогу ім дзякуюць грамадзяне. У адпаведнай кнізе толькі падзякі. Адна дама мабільны згубіла, другая — сумачку...

Неяк пасажыр вялікую суму грошай забыў у цягніку. У свой час на іх можна было не адну кватэру купіць. А наступная гісторыя — наогул, як той казаў, і смех і грэх, такое дакладна не прыдумаеш. У камеры захоўвання мужчына аджонкі схаваў 65 мільёнаў рублёў — на той час — каля 35 тысяч долараў! І сёння сума вялікая, а калі гэта адбылося, чалавека з такімі грашыма можна было назваць багацею. Камеры захоўвання, калі там доўга ляжыць здадзенае, адчыняюць. Знайшлі гаспадара скарбу. Высветлілася, што мужчына пасварыўся з жонкай. Відаць, не хацеў «па суду» дзяліць мільёны тыя...

Вячаслаў АНОШКА, старшы прапаршчык, затрымаў злачынцу. Апошні ўчыніў у Наваполацку рабаванне ў кавярні. Галоўным апісаннем у арыенціроўцы быў надпіс на ягонай майцы: «Шукаю дзяўчыну». Злодзею хацеў купіць квіток на цягнік. Калі заўважыў міліцыянера, спрабаваў уцячы. Ды куды там! Потым высветлілася, што ён скраў тры пашпарты, два фотаапараты, больш за 1 мільён грошай. Хітры аказаўся: паспеў зняць сябе на фотаапараты. Калі што: «Яны ж — мае, я ж на фота!» Той злодзею да ўчынення новых

злачынстваў сядзеў на «хіміі». Адпусцілі яго дзяўчыну праводзіць, а ён...

А зусім нядаўна ў прыгарадным цягніку Бігосава — Полацк злодзей, пагражаючы нажом, адабраў у падлеткаў грошы. Па дапамогу ў міліцыю яны звярнуліся не адразу, а толькі ўвечары. Міліцыянеры «адпрацавалі» ноччу ўсе станцыі паміж згаданымі населенымі пунктамі, суседнія вёскі. Высветлілі, з якой станцыі і куды той мужчына ехаў, дзе жыве. Аказалася, што ён прыехаў з Віцебска да сябра ў госці на пару дзён. І за гэты час учыніў аж чатыры злачынствы! Калі б не быў затрыманы міліцыянерамі, цяжка ўявіць, колькі б яшчэ ліхих спраў натварыў.

Цягнік, які ідзе з Калінінграда на Піцер і наадварот, стаіць у Полацку 40 хвілін. Бывае, пасажыры пытаюць міліцыянераў дзе бліжэйшая крама. Зразумела, алкаголь у рэстаране цягніка каштуе дарага. Некаторыя потым не паспяваюць на цягнік. Прыходзіцца на таксі яго даганяць.

УНІВЕРСАЛЬНЫЯ МІЛІЦЫЯНЕРЫ

Міліцыянеры не адмаўляюць, калі іх просяць старыя, пасажыры з дзеціма дапамагчы рэчы паднесці. А дапамагчы інваліду ў вагон падняцца, як мовяць, — святая справа.

Вадзім Пятровіч ШАХАЎ, падпалкоўнік міліцыі, начальнік Полацкага аддзялення ўнутраных спраў на транспарце, сваім падначаленым часта нагадвае, што яны — «візітная картка» краіны. І не толькі сочаць за парадкам.

— Шмат іншаземцаў едуць у цягніках. І яны павінны на платформе бачыць людзей у форме ветлівымі і падцягнутымі. Чыгунка — самы танны від транспарту, таму вельмі папулярны. Штодня тысячы людзей прыязджаюць у Полацк, пакідаюць горад. І кожны можа быць упэўненым у тым, што на вакзале ён у параўнальнай бяспецы. Толькі б самі, як той казаў, «не ўлезлі ў гісторыю».

Маё «дзяжурства» скончылася прыкладна ў 6.35. Дзякуючы міліцыянерам трохі вывучыў начное вакзальнае жыццё. Добрай ім службы, а пасажырам — бяспечных паездак і толькі прыемных дарожных прыгод!

Аляксандр ПУКШАНСКІ. Полацк — Віцебск — Полацк. Фота аўтара

У будынку аддзялення ўнутраных спраў на транспарце (злева — Аляксей ПЕРВЫШАЎ, справа — старшы лейтэнант Вячаслаў ЛЕДАХОВІЧ).